

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 K 024695 24 Kž 3

Sarajevo, 11.05.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Ismete Mujanović kao predsjednice vijeća, dr. sci. Mirze Hukeljića i Sonje Radošević kao članova vijeća, uz sudjelovanje Živane Roić kao zapisničarke, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.M., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalne tužiteljice iz Tuzle i branitelja optuženog A.M., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 024695 24 K od 27.08.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.05.2026. godine u prisustvu federalne tužiteljice Jasne Pećanac i branitelja optuženog A.M., advokata Bakira Hećimovića iz Tuzle, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog A.M., donio je

PRESUDU

Žalba branitelja optuženog A.M. odbija se kao neosnovana, a žalba kantonalne tužiteljice iz Tuzle se uvažava, pa se presuda Kantonalnog suda u Tuzli 03 0 K 024695 24 K od 27.08.2024 preinačava u odluci o kazni tako da se optuženom A.M., uz primjenu članova 42., 43., 49. stav 1., 50. tačke a) i b) i 51. stav 1. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je oglašen krivim tom presudom, izriče kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, u koju mu se, na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 28.04.2024. godine do 27.08.2024. godine.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli 03 0 K 024695 24 K od 27.08.2024 optuženi A.M. oglašen je krivim za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), za koje mu je, uz primjenu odredbi članova 42., 43., 49. stav 1., 50. tačke a) i b) i 51. stav 1. tačka b) KZ FBiH, izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca. Na osnovu člana 57. stav 1. KZ

FBiH, u izrečenu kaznu zatvora optuženom je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 28.04.2024. godine do 27.08.2024. godine.

Protiv ove presude žalbe su izjavili kantonalna tužiteljica iz Tuzle i branitelj optuženog Bakir Hećimović, advokat iz Tuzle. Objema žalbama prvestepena presuda se pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s tim što se žalbom kantonalne tužiteljice predlaže da se optuženom izrekne kazna zatvora u dužem trajanju, dok se žalbom branitelja optuženog A.M. predlaže da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći blaža kazna od izrečene.

Branitelj optuženog A.M. podnio je odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice u kojem je osporio navode iz te žalbe i predložio da se odbije kao neosnovana. U odgovoru je zatražio da ga ovaj sud obavijesti i pozove na sjednicu vijeća.

Federalni tužitelj je podneskom broj T03 0 KTŽ 0117943 24 2 od 08.10.2024. godine predložio da se žalba branitelja optuženog odbije kao neosnovana, a da se žalba kantonalne tužiteljice uvaži, te pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je u skladu sa članom 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), održana u odsustvu uredno obaviještenog optuženog, federalna tužiteljica je izjavila da ostaje kod navoda iz žalbe kantonalne tužiteljice i podneska od 08.10.2024. godine. Branitelj optuženog A.M. je izjavio da u cijelosti ostaje kod navoda i prijedloga iz podnesene žalbe i dogovora na žalbu kantonalne tužiteljice.

Ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u skladu sa članom 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude, prvostepeni sud je prilikom odmjeravanja kazne optuženom A.M. za krivičnog djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. KZ FBiH, za koje ga je prvostepenom presudom oglosio krivim, smatrao da sve utvrđene olakšavajuće okolnosti na strani optuženog imaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti, kao i da je predmetno krivično djelo ostalo u pokušaju, pa je, pozivajući se na odredbu člana 50. tačke a) i b) ZKP FBiH, optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca, odnosno kaznu zatvora ispod zakonom propisanog minimuma kazne za predmetno krivično djelo.

Žalbom kantonalne tužiteljice prvestepena presuda se pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji isticanjem da je prvostepeni sud optuženom izrekao preblagu kaznu zatvora, dajući premali značaj utvrđenim otežavajućim okolnostima na strani optuženog, da je ranije čak 12 puta osuđivan, od čega jednom za krivično djelo protiv života i tijela (krivično djelo Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. KZ FBiH) za koje mu je izrečena uvjetna osuda. Dalje ističe da utvrđena olakšavajuća okolnost, da je kod oštećenog nastupila samo laka tjelesna ozljeda, nije mogla imati takav značaj kakav joj je u pobijanoj presudi dao prvostepeni sud, obzirom da je samo pukom srećom izbjegnuto oštećenje većih krvnih sudova u predjelu vrata oštećenog. Pored toga, u žalbi ističe da prvostepeni sud nije mogao cijeliti kao

olakšavajuću okolnost da je optuženi nezaposlen i otac dvoje malodobne djece, obzirom da se radi o okolnostima koje se ne mogu dovesti u vezu sa izvršenjem ovako teškog krivičnog djela, kao ni okolnost djelimičnog doprinosa oštećenog, obzirom da, osim upućivanja pogrđnih riječi i psovki, oštećeni nije poduzimao druge radnje prema optuženom.

Dakle, u žalbi kantonalne tužiteljice se ne tvrdi da su u konkretnom slučaju nepravilno primijenjene zakonske odredbe o ublažavanju kazne, odnosno da nije bilo mjesta ublažavanju kazne optuženom A.M. ispod zakonom propisanog minimuma kazne za predmetno krivično djelo. Žalbom kantonalne tužiteljice se ne predlaže da se optuženom A.M. za krivično djelo za koje je oglašen krivim pobijanom presudom, izrekne kazna zatvora u okvirima zakonom propisane kazne za to krivično djelo, nego samo da mu se izrekne kazna zatvora u dužem trajanju.

Međutim, ovaj sud nalazi osnovanim žalbeni navod kantonalne tužiteljice da je prvostepeni sud prilikom odmjeraivanja kazne dao preveliki značaj utvrđenoj olakšavajućoj okolnosti da kod oštećenog nije nastupila teža posljedica, odnosno da je nastupila laka tjelesna ozljeda. Ovo stoga što je optuženi prvostepenom presudom oglašen krivim da je razbijenim grlićem pivske flaše zamahnuo i ubo oštećenog u predjelu vrata, nanijevši mu ubodnu ranu na desnoj strani vrata dimenzija oko 3 centimetra koja probija kožu, potkožu i zadire u dubinu mišića prema natrag i unutra za 8 centimetara uz oštećenja dva manja i nekoliko venskih krvnih sudova, pa to što kritične prilike radnjama optuženog nije prouzrokovana teža posljedica, obzirom na lokalizaciju krvnih sudova u vratu, ne može predstavljati okolnost takvog značaja kakav joj u pobijanoj presudi nastoji dati prvostepeni sud. Pored toga, osnovano se u žalbi kantonalne tužiteljice ukazuje da je prvostepeni sud dao premali značaj utvrđenoj otežavajućoj okolnosti, da je optuženi A.M. ranije 12 puta osuđivan, od čega jednom i za krivično djelo protiv života i tijela, a sve obzirom na brojnost ranijih osuda i okolnost da je pobijanom presudom oglašen krivim za krivično djelo protiv života i tijela, odnosno za istovrsno krivično djelo za koje je ranije već osuđivan. Nasuprot tome, ovaj sud nalazi da se neosnovano žalbom kantonalne tužiteljice ukazuje da prvostepeni sud nije mogao cijiniti kao olakšavajuću okolnost da je optuženi nezaposlen i otac dvoje malodobne djece, obzirom da se radi o okolnostima koje se tiču ličnosti optuženog, nezavisno od toga što se te okolnosti ne mogu dovesti u vezu sa izvršenjem konkretnog krivičnog djela. Isto tako, ni okolnost da oštećeni, kako se u žalbi navodi, osim upućivanja pogrđnih riječi i psovki optuženom nije poduzimao druge radnje kojima je doprinio učinjenju krivičnog djela, ne znači samo po sebi da prvostepeni sud nije mogao cijiniti te radnje oštećenog kao njegov doprinos učinjenju krivičnog djela i dati im određeni značaj, a te radnje ni kantonalna tužiteljica u žalbi ne spori.

Kada su u pitanju žalbeni navodi branitelja optuženog A.M., ovaj sud nalazi da se žalbom njegovog branitelja neosnovano osporava pobijana presuda u odluci o kazni tvrdnjom da prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio „potpuno priznanje izvršenja krivičnog djela“, da je iskazao kajanje i korektno se držao pred prvostepenim sudom, da je porodičan čovjek mlađe životne dobi, otac dvoje malodobne djece od čijeg rada zavisi egzistencija njegove porodice i da je optuženi u potpunosti promijenio način života.

Najprije je potrebno ukazati da se ne može prihvatiti tvrdnja u žalbi branitelja optuženog da je optuženi osoba „mlađe životne dobi“, obzirom da iz podataka u spisu proizilazi da je u vrijeme učinjenja krivičnog djela imao preko 36 godina života. Nadalje,

okolnostima da je optuženi porodičan i otac dvoje malodobne djece, kao i da je priznao krivično djelo, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao odgovarajući značaj. Okolnost da od rada optuženog zavisi egzistencija njegove porodice je ostala na nivou nepotkrijepljene tvrdnje, kao i okolnost da je optuženi u potpunosti promijenio način života i da je iskazao kajanje, a okolnost korektnog držnja pred prvostepenim sudom, na koju branitelj u žalbi ukazuje, se ne može posebno cijeniti kao olakšavajuća okolnost, obzirom da se korektno držanje pred sudom očekuje od svih stranaka.

Iz svih navedenih razloga ovaj sud nalazi da je žalba branitelja optuženog neosnovana, dok se osnovano u žalbi kantonalne tužiteljice ističe da je izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 3 (tri) mjeseca preblago odmjerenjena. Stoga je ovaj sud žalbu branitelja optuženog A.M. odbio kao neosnovanu, a žalbu kantonalne tužiteljice uvažio, te, na osnovu člana 329. stav 1. ZKP FBiH, donio presudu kojom je prvostepenu preinačio u odluci o kazni tako što je optuženom A.M., uz primjenu člana 49. stav 1., 50. stav a) i b) i 51. stav 1. tačka b) KZ FBiH, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. KZ FBiH, izrekao kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, u koju mu se, na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 28.04.2024. godine do 27.08.2024. godine. Ovaj sud nalazi da je ova kazna neophodna za ostvarenje svrhe kažnjavanja, za specijalnu i generalnu prevenciju krivičnih djela.

Zapisničarka
Živana Roić,s.r.

Predsjednica vijeća
Ismeta Mujanović,s.r.